

1694

55/4

தமிழ்நாட்டு
இந்து சமயங்களின்
வரலாறு

1863

சென்னை

சட்டக் கல்லூரிப்பேராசிரியர்

திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

எம். ஏ. எம். எல்.,

எழுதியது

தூலவச வெளியீடு

கிடைக்குமிடம்:

பல்கலைப்புவர்

தமிழ் 'கா. க.'

நினைவு

சுருவர

கடம்பா

குழித்த

திருச்சி மாவட்டம்.

க. வெ. நெடுஞ்சேரலாதன்

தலைவர்

தமிழர் சமயம்

பாதுகாப்புக் கழகம்

மீனும்பிகை நகர்,

மதுரை-11.

A-No: 1863

O31

1992 -

F.

சிவமயம்

சைவ சமயத்தினர்க்கு வேண்டுகோள் !

மதக் கலப்படத்திற்கு இரையாகாதீர் !

“ சாதனையின்றி சிந்தனையாற் பயனில்லை ”

அன்புடையீர்!

“ வெளிநாட்டாரால் சூட்டப்பெற்று சில நூற்றாண்டு கட்டு முன் வழக்கில் வந்த இந்து மதம் என்ற சொல் சைவ சமயத்தை மட்டும் குறிக்காது.

வைணவம். சுமார்த்தம் மத்வம், சில நவீன மதங்கள் இச்சொல்லுக்குள் நுழைந்துள்ளன.

இந்துமதத்திற்கு வழிகாட்டிகள் பலர் தேர்ந்நி நமது நாட்டின் முதற்சமயமரன சைவசமயம் இன்னது எனத் தெரியாதவாறு பலவகைப் பிரசாரங்களால் குழப்புகின்றனர்

இந்துமதப் பிரசாரத்தில் சைவசமயம் இன்னது எனப் புலப்படுவதில்லை. இந்துமதம் என்றசொல் சிவன்கோயில்களில் மட்டும் மதக் கலப்படத்தையும் ஆக்கிரமிப்பையும் உண்டுபண்ணுகிறது. மேற்கூறிய மதத்தினர் யாவரும் சமுதாயத்தில் இந்துக்கள் என்று ஒற்றுமையாக வாழ்வதில் முரணில்லை. இந்து மதம் என்ற சொல் சைவசமயத்தைத் தெரிய ஒட்டாமல் செய்வதும் அச்சமயக் கோவில்களில் மதக் கலப்படத்தை, உண்டு பண்ணுவதுமே கடியப்படுவதாகும். இந்நூல் மதக்கலப்பட மயக்கத்தை ஒழிக்கும் எனபது திண்ணம்,

சைவ சமயத்தினரே !

நீங்கள் சைவ சமய நூல்கள். சைவ சமயப் பத்திரிகைகள், சைவ சமயப் பிரசாரங்கள் ஆகியவற்றைச் கற்றும். கேட்டும், சைவசமயத்தை முறையாகக் கடைப்பிடிப்பதும். இந்துமதம் என்ற பேராவையில் சிவன் கோயில்களில் மதக் கலப்படப் பிரசாரமும். ஊடுருவலும் உண்டாகாதவாறு தடுத்துப் பாதுகாப்பதும் உங்களின் கடமையாகும் என்று நினைந்து செயல்படவேண்டும் ”

“ சிந்திப்போம்—செயல்படுவோம் ”

(இலவசப்பதிப்பாளர்)

1863

1863

55/4

031

KOVILOOR MADALAY

KOVILUR-630 30

MANAGIRI

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

இந் நாட்டிலுள்ள சமய நிலையங்களின் இயல்பையும் வரலாற்றினையும் அறிந்து அந் நிலையங்களைத் தற்கால முறைக்கு இயையச் சீர்திருத்தஞ் செய்ய முயலவேண்டும். அவற்றின் உண்மை இலக்கணத்தையும் உயரிய நோக்கத்தையும் இதுவரை சட்ட மியற்றுவோறும் நீதிமன்றத் தலைவர்களும் உற்று நோக்கியதாகத் தெரியவில்லை. சமயம் பற்றிய சட்டங்களுந் தீர்ப்புக்களும் மிக்க பயனில்லாம லிருப்பனவாகவும் பொருத்தமற்றனவாகவும் உண்மைக்கு மாறுபட்டனவாகவுமுள்ளன. ஒரு சார்புடைய மக்கள் முயற்சியால் அவைகள் நிலைபெறுவதாயினமையே அதற்குக் காரணம்.

சமய ஆராய்ச்சிக் குறைவு காரணமாக ஆள்வேர் ஆளப்படுவோர் ஆகிய இருதிறத்தாருள்ளும் பெரும் பாலும், சுமார்த்தப்பிராமணர்களே இந்துக்கள் யாவர்க்கும் சமய ஆசிரியரெனவும், வடமொழி வேதங்களே உயர்ந்த பிரமாண நூல்களெனவுங் கருதுந் தப்பிக்கொள்கை நாடெங்கும் பரவியுள்ளது. அக்கருத்து மிக்க கெடுதியை விளைத்துள்ள தென்பது அடியிற் கூறப்படுவனவற்றால் நன்கு விளங்கும், முதன்முதல் உள்ளத்தே பதிக்க வேண்டியது யாதெனில் இந்துமதம் என்ற ஒரு சமயம் உண்மையிற் கிடையாதென்பது.

‘இந்துமதம்’ என்பது இந்திய நாட்டிலுள்ள மக்களின் சமயம் என்று கொள்ளப்படும், சிந்து நதிக்கரையிலுள்ளவர்களைக் குறிக்கும் ‘ஹிந்து’ என்ற பாரசீகச் சொல்லை,

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

கிரேக்கர் 'இந்து என வழங்க அவர் வழக்கைப் பின் பற்றிய மேலைத் தேசத்தார் யாவரும் இந்நாட்டிலுள்ளாரை இந்துக்கள் எனவும், இந்நாட்டை இந்தியா எனவும் வழங்கலாயினர் 'இந்து' என்ற சொல் இப்பொருளில் ஆரியம் பண்டைத் தமிழ் என்னும் இருமொழி நூல்களிலுங் கிடையாது. இந்நாட்டிலே சமயங்களைப் பற்றி யாதும் அறியாதவர்கள் தாங்கள் மதத்தை இந்துமதம் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் இந்நாட்டு மக்கள் புத்தர் காலத்திற்கு முன்னர்க்கூட ஒரு சமயத்தைத் தழுவினவராகக் காணப்படாமையின் இந்துமதம் என்ற சொல் புத்தம். சமணம், மகம்மதியம், கிறிந்துவம் என்பவற்றை யொழித்து ஒழிந்த பிற சமயங்கள் அனைத்தையும் சுட்டும் பொது மொழியாகக் கருதப்படவேண்டும். ஆகவே, இந்துமதம் ஒன்று உண்டு என்பது கிடையாது. ஐரோப்பியம். அமெரிக்கம். ஆங்கிலம் என்ற சொற்கள் வாயிலாக அன்றோது நாகரிகமும் மொழியும் குறிக்கப்படுவனவே யல்லது அவர்கள் சமயம் குறிக்கப்படாமை போல இந்து என்ற சொல்லும் இமய முதல் குமரிவரையுள்ள பரத கண்டத்தாரது நாகரிகத்தைக் குறிப்பதே யன்றிச் சமய ஒருமையைக் குறிப்பதன்றாகும். இக் கருத்தைச் சுவாமி விவேகானந்தரும் தமது சொற்பொழிவு பலவற்றிலுஞ் சுட்டியுள்ளார். இந்நிப நாட்டினர் உடையிலும் உணவிலும் வழிபடு முறையிலுஞ் சில கொள்கைகளிலும் ஒரு வகையான ஒற்றுமையுடைமை பற்றி அவர்கள் எல்லாம் ஒரே சமயத்தவர் என்று கருதுதல் கூடாது.

ஒரு சமயத்திற்குப் பெயர் அதன கடவுளை வைத்தாதல் தலைமையாசிரியரை வைத்தாதல் அருள் நூலை வைத்தாதல் எழுவது முறை. 'சைவம்' 'வைணவம்' என்னும் சமயப் பெயர்கள் அவ்வச் சமயக் கடவுட் பெயரால் வந்தனவாம் கிறித்துமதமும் மகம்மதிய மதமும் அவ்வச்சமயந் தலைவரது பெயரால் வந்துள்ளன. 'புத்தமும்' ஆருகதமுங்கூட அவ்வாரேயாம் வேதநெறி; வேதாந்தம் சுமார்த்தம் என்பன முறையே வேதம். வேதாந்தசாத்திரம். ஸ்மிருதி

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

3

என்னுஞ் சொல்வழி வந்தன. ஆனால் 'இந்து' என்ற சொல்லோ மேற்குறித்த எல்லாற்றினும் வந்ததாகத் தோன்றவில்லை. ஆகவே, அஃது ஒரு மதத்தின் பேராகக் கொள்ளப் பாற்றன்று.

இருக்கு வேத காலத்திலேயே இருவகையான கடவுள் நெறிக் கொள்கைகள் இந் நாட்டில் வழங்கினவென்று கருத இடமுண்டு. ஒன்று மலைவாழ் முனிவர்குரியதாய் ஆரியராற் கைக்கொள்ளப்பட்டது. மற்றொன்று தமிழரது "ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்" என்றதும் அது.

ஆரிய வழிபாடு வேள்விப்பாலதாயும் தமிழர் வணக்கம் பொழிலகத்தே செய்யும் வடிவ வழிபாட்டின் பாலதாயும் அமைந்திருந்தன.

இற்றை நாளிலே, இத் தென்னாட்டில் தத்துவக்கொள்கையினும் பிறவற்றினுந் தம்முள் மிக்க வேறுபாடுடைய நான்கு அல்லது ஐந்து இந்து சமயங்கள் பரவியுள்ளன. சைவசித்தாந்தமும், சுமார்த்த வேதாந்தமும், வைணவமும் ஆகியவற்றுள் ஒன்றிற்கும் பிறிதொன்றிற்குமுள்ள வேறுபாடு கிறித்து மதத்திற்குமுள்ள வேறுபாட்டினும் மிகவும் அதிகமாம், மத்துவ சமயம் வைணவத்திற் கிளைத்தது. அவ்வாறே இலிங்காயதமும் சைவத்தின் கிளை நெறிகளில் தோன்றியதொன்றும்.

உண்மை இவ்வாறிருப்ப இந்துமதமென்பது சுமார்த்த மதமே அல்லது சுமார்த்த வேதாந்த மதமே என்ற தப்புக் கொள்கை சுமார்த்த மதத்தினர் பெருமுயற்சியால் மக்கள் மனதில் அழுந்திக் கிடக்கின்றது. வடதேசத்தார் நன்றாக அறிந்த தத்துவக் கொள்கை சங்கரரது கொள்கையே. தந்திர நெறியினரும் அத்தேசத்தில் அக் கொள்கையைத் தழுவி நின்றல் தெளிவு. 'விவேகானந்தர்' என்ற பெரியாரும் அக்கொள்கையையே மேலை நாட்டினர்க்குப் பேராற்றலோடு மிகவும் நன்கு விளக்கிப் போந்தனர் 'தயானந்தசரசுவதி'

என்பாரது தத்துவக் கொள்கை மாத்திரம் நமது சைவசித்தாந்தத்தோடு ஒரு புடை ஒற்றுமையுடையது. பதினேந்தாவது நூற்றாண்டில் விளங்கிய 'சைதன்னியர்', என்பவரால் வைணவ சமயம் வங்காள நாட்டில் தலையெடுக்கலாயிற்று.

தென்னிந்தியாவில் சுமார்த்த நெறியும், சங்கரர் தத்துவ கொள்கையும் தமிழ்நாடொழிந்த மலையாள முதலிய பிறபகுதிகளில் பெரும்பான்மையும் பரவியுள்ளன. தமிழ்-நாட்டிலுங்கூடப் பலர் அவற்றையும் ஆகமநெறிக் கொள்கையினையும் வேறு பிரித்தறியாது மயங்கக் கொள்கின்றனர், நாம் இப்போது உற்று நோக்க வேண்டுவது யாதெனில் சுமார்த்த நெறிக்குள் கோயில்கள் தமிழ் நாட்டில் அரியன வாயினும் தற்காலத்திலே அந்நெறி நிற்பாருள் செல்வமும் அதிகாரமும் உடையவர்கள் பொதுஜனங்களின் அறியாமை காரணமாகவும் தம் சமயப்பற்று மிகுதியானும் தென்னாட்டின் பெருங்கோயில்களின் வரும்படி முதலிய பல நலன்களையும் நம் வகையார்க்குப் பெரிதும் பயன்படும்படி செய்து வருகின்றார்கள் என்பதே டாக்டர் கால்டுவல் என்னும் பாதிரியார் இந்நாட்டின் பெருங்கோயில்கள் பலவும் சைவசித்தாந்திகளுடைய ஊக்கங் காரணமாதவே ஏற்பட்டனவே என்று கூறியுள்ளார். இப்போது சைவநெறியினைச் சுமார்த்த மத அலைகளால் பழுது படாவண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டுவது சைவ நன்மக்களின் ஒருதலையான கடமையாக விருக்கிறது. அதன் பொருட்டு மேற்குறித்த இந்துசமயங்களின் கொள்கை வேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றுள் ஒரு சமயத்தின் பொது நிலையங்களை மற்றொரு சமயத்தாரது முழு நன்மைக்கே பயன் படுத்தாவண்ணம் பாதுகாத்தல் நமது பெருங்கடமை யென்று வற்புறுத்துதல் இன்றியமையாதது.

முதலாவது சுமார்த்த மதத்தைப்பற்றி ஆராய்வாம். நெருப்பு வரையிலாகவும் பிற இயற்கைப் பொருள்கள் வாயிலாகவும் ஆசிரியர் செய்த கடவுள் வழிபாடே இத்தற்கு

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

5

மூலமாகவுள்ளது. இம்மதத்தின் பிரமாண நூல்கள் ஆதியில் ' இருக்குவேத , ப் பரட்டுகளாயிருந்தன. பின்ன. அவ்வேதம் மூன்றாக விரிந்து நான்காகவும் ஆனது.

தந்திர நெறிக்குரிய வடிவ வழிபாடு பிறவும் வைதிக நெறியில் பண்டைக் காலத்திலே சைக்கொள்ளப்பட்டன. வருண தருமம் ஏற்பட்ட யின்பு அஃது ஆரியாகளது ஒவ்வொரு ஏற்பாட்டினும் பின்னிக்கிடப்பதாயிற்று. ஆரியக் குருகளுக்கும் பிற வகுப்பினர்க்கும் விளைந்த போரில் முன்னவர் களுடைய வெற்றியே அதற்குக் காரணமாம். சூத்திரங்களும் ஸ்மிருதிகளும் இயற்றிய பிராமண ஆசிரியர்கள் வெவ்வேறு மரபினர்க்கு வெவ்வேறு விதிகள் அமைத்துச் சமுதாய வாழ்க்கையுஞ் சட்டமும் அவ்வவர்க்கு வெவ்வேறே காட்டிப் பிரிவு செய்தனர் அக்கால முதற்கொண்டு ஆரியப் பிராமணர்கள் சுமார்த்தர்கள் என்று சிறப்பாகப்பெயர் பெற்றனர். இச் செய்தியைப் பற்றிய தொல்காப்பியச் சூத்திரம் இரண்டில் பொருளை யாவரும் உற்று நோக்கற்பாலர் அவையாவன :-

‘மேலோர் மூவர்க் காகிய கரணம்

கீழோர்க் காகிய காலமு முண்டே ‘

‘பொய்யும் வருவும் புகுந்தபின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரண மென்ப ‘—தொல் : 1089, 1090

என்பவை,

பிறறைக் காலங்களில் வருணசிரமமென்பது சமயத் தோடு மிகவும் நெருக்கமாகக் கலந்து ஒருவன் பிரமாணனாய் பிறந்தாலொழிய முத்தியடைய முடியாதென்ற சுமார்த்த மதத்தின் கொடிய கொள்கையை நிலைபெறச் செய்துவிட்டது வருணம் வேருன்றிய பின் ஆசியர் மதம் ஸ்மிருதியின் வழித்தாயிற்று. அச்சமயத்தின் கிரியா பாகம் ‘பூருவ மீமாம்சையாக ‘ விரிந்து. ஒவ்வொரு கிரியையும் ஏதாவ தொரு சுரமியப் பயனைக் கருதியே செய்யப்படுவதாயிற்று. தெய்வவழிபாடு, கல்வி, சிசுவம், புகழ் முதலியன

இப்பிறப்பிலோ அல்லது அடுத்த பிறவியிலோ கிட்டுவதற்காகவே அஃது ஏற்பட்ட தென்பது நிலைபெற்றது. ஆரியர்கள் முதலில் சூரியனைத் தங்கள் பெருங்கடவுளாக வழிபட்டனர். அவர்களுடைய 'காயத்திரி' சூரியனுக்குச் செய்யும் ஒரு வேண்டுகோளின் முறை.

எல்லாங்கடவுளே என்ற தத்துவக் கொள்ளையானது அவர்கட்குள் எழுந்தகாலத்தே மும்மூர்த்திகளும் ஒரே பிரமத்தின் பிரதி பிந்பங்களென்பதும் பிரமத்தைத் தவிர வேறொரு பொருளும் உண்மையில் இல்லையென்பதும் அவர்கள் கொள்கைகளாயின ஆன்மாவென்பது இன்ன தென்று சொல்லொணாத மானையின் வழியாகக் காணப்படும் பிரமத்தின் பிரதி பிம்பம் என்பதே அவர்கள் கருத்து. இக்கொள்கை சில உபநிடதங்களிற் காணப்படுகின்றன. சீவான்மா பிரமத்தின் சாயலேயன்றி உண்மையில் இல்லாத பொருளெனில் அதன் உய்தியைப்பற்றிப் பேச இடமில்லை. அது பிரமத்தின் பகுதியெனில் அதுவும் பிரமமே. ஆகவே பிரமம் தன்னை வழிபட வேண்டியதுமில்லை. ஆதலால் தன்னைப் பிரமமென்றறிபவன் யாதொன்றையும் வழிபட வேண்டுவதில்லை யென்பதே சங்கரர் நூலின் முடிந்த கொள்கை.

ஆயினும் அறியாமையில் முழுக்கிடக்குஞ் சீவான்மா காமியப்பயன் பொருட்டுப் பல தெய்வங்களையும் வழிபடற் சூரியது என்பதும் அவர்கருத்து. இங்ஙனம் சுமார்த்த வேதாந்த சமயத்திற்கு இருபடி களுள்ளன. ஒன்று உயர்ந்தது, அதில் நிற்கும் உயரிய ஆன்மாக்கட்கு வழிபாடுயாதும் வேண்டியதில்லை. மற்றொன்று தாழ்ந்தது. அதில் நிற்பவர்கள் உலகப்பயன் கருதி வழிபாடு செய்யவேண்டியது இச்சமயக் கொள்கையை ஆய்வதற்கும் மறுப்பதற்கும் இங்கு இடம்போதாது. ஈண்டு நாம் உற்றுநோக்கத்தக்கது யாதெனில் சுமார்த்தரது கிரியா நெறி அவர்களுடைய தத்துவக்கொள்கையோடு இணக்கமில்லாததென்பதே.

சுமார்த்தமதத்தில் ஞாயிறும் மும்மூர்த்திகளும் சிறந்த தெய்வங்களாவர். அம் மதத்தார் தமது காலைச் சந்தியாவந்தன காலத்தில் வழிபடுந்தெய்வஞ் சூரியன். சுமார்த்தர்கள் வீட்டில் செய்யப்படும் அக்கிநி காரியத்திற்குச் சான்றாக வழிபடுந் தெய்வம் பிரமன். விஷ்ணு, உருத்திரன் என்ற மற்றிரு தெய்வங்களையும் சைவ வைணவ ஆலயங்களில் சென்று வழிபடுகின்றார்கள் சுமார்த்தர்களுள் சிலர் உருத்திரனையும், மற்றுஞ் சிலர் விஷ்ணுவையும் சிறப்பாக வழிபடுவதுண்டு. இதனால் இவர்களுக்குள்ளே சைவர்களெனவும், வைணவர்களெனவும் இருபகுதியார் காணப்படுவர் முன்னையோர் வீழ்த்தியையுஞ் சந்தனத்தையுந் திரிபுண்டர மாகத் தரிப்பர், பின்னையோர் சந்தனத்தை ஊர்த்துவத புண்டரமாகத் தரிப்பர். சுமார்த்த மதத்தில் மும்மூர்த்திகளும் சமமாகிய பெருமையை யுடைவர்களாகக் கருதப்படுகின்றார்கள், ஆனால் அவர்கள் கருதுகின்றபடி ருத்திரனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் தமிழ்நாட்டில் ஆலயங்கள் அமைக்கப் படவில்லை. இது நன்கு கவனிக்கத்தக்கது. சிவாலயம், மும்மூர்த்திகளில் ஒருவராகிய உருத்திரனையும் பிறதெய்வங்களையும் தமக்கு அடிமைகளாக வுடைய முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைச் சைவர் வணங்கற்குரியது. வைணவாலயம் விண்ணவை வைணவர் வணங்கற்குரியது. ஆனால் அத்தெய்வத்தை அவர்கள் மும்மூர்த்திகளுட் சிறந்தோனாகக் கருதுகின்றனர் ஆதலால் சுமார்த்தர்கள் அன்னியர்களது கோயிற்களிற் சென்று வீணே தமது தெய்வங்களைத் தேடுபவர்களாவர். சுமார்த்தர்களது பிரமாண நூல்களைப் பற்றி அம்மத ஆராய்ச்சியை முடிவு செய்வோம்

1. நான்கு வடமொழி வேதங்கள்-இவற்றிற் கூறிய தெய்வங்கள் எல்லாவற்றையும் சுமார்த்தர்கள் வழிபடுவார்கள்.

2. (a) உபநிடதங்களுள் பத்து சங்கராது ஏகாத்ம வாதக் கொள்கைக்கு இணங்கியவை. அவற்றையே சிறந்த

8 தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

பிரமாணங்களாகவும் பிற உபநிடதங்களை அவற்றிற் கிணங்கவும் பொருள் கொள்வர்.

(b) வியாசரது பிரமகுத்திரமும் பகவத்கீதையும் சங்கரர் வியாக்கியானத்திற் கிணங்கப் பொருள்கொள்ளப்படும். இவை தான் சுமார்த்தரது தத்துவக்கொள்கைக்குச் சிறந்த பிரமாண நூல்கள்.

3. ஒழுக்கத்திற்குஞ் சட்டத்திற்கும் ஸ்மிருதிகளே உயர்ந்த ஆதாரங்கள். கல்பகுத்திரங்கள் யாகத்திற்குரிய கிரியைகட்கும் பல தெய்வங்களின் உருவ வழிபாட்டிற்கும் உள்ள விதிகளைக் கூறுவன. உருவ வழிபாட்டிற் குரியன தந்திரங்களினிற்றுத் தழுவப்பட்டன. இவ் விஷயத்தில்தான் ஆகமம் அல்லது தந்திரத்தைச் சிறிது மதிப்பார்கள். மற்ற காரியங்களில் தந்திரமென்பது வைதிக சுமார்த்தருக்கு மிக வெறுப்பாகவுள்ளது. பலதெய்வங்களை வணங்கிய பக்தர்கள் பெற்ற பயன்களைப் புராணங்கள் கூறுதலால் அவற்றையுங் கிரியா காண்டங் கைக்கொள்ளும் சுமார்த்தர் அங்கீகரிப்பர்.

இனி வைணவத்தை ஆராய்வாம். தேவகாலத்திலே விஷ்ணு என்ற சொல் குரியனைக் குறித்து நின்றதாக ஆராய்ச்சிக்காரர் கருதுகின்றார்கள். பின்பு மும்மூர்த்திகளில் ஒருவருக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டது இராமாயண மகாபாரத இதிகாச கதைகள் ஜனங்களுக்குள்ளே மிகுதியும் பரவிய பின்பு இராமரும் கிருஷ்ணரும் விஷ்ணுவின் அவதாரமாக வணங்கப்பட்டார்கள். தென்னாட்டிலே தமிழர்கட்குள் அன்பு என்னும் பொருளுடைய மால் என்னுஞ் சொல் ஆதியிலே அம்பாளைக் குறிப்பாக வழங்கிப் பின் முல்லைநில மக்களது வழிபடு கடவுளுக்குப் பெயராயிற்று, ஆரியர்கள் வந்தபிறகு மால், விஷ்ணு என்ற சொற்கள் ஒரே கடவுளைக் குறிக்க வழங்கிவந்தன. ஏனெனில் யாதவகுலத் தலைவராகக் கிருஷ்ணர் பிறந்தமையானும் அக்குலத்தவரே தென்னாட்டில் முல்லை நிலச் சார்பாகத் தங்கித் தென்னாட்டு ஆரியர்

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

9

களோடு பழகினமையானும் அவ்வாறாயிற்று. தமிழர் மான் அல்லது விஷ்ணு என்பது அம்பரளுடைய ஆண்வடிவம் என்று கருதினார்கள்.

வைணவ சமயத்திற்கு ஆதித்தலைவர்கள் தென்னாட்டி னராதலால் ஆலய வழிபாடும் பூசையும் ஆன்மா முத்திய டையும்வரை இன்றியமையாது கைக்கொள்ளற்பாலன என்ற கொள்கை அம்மதத்தில் நிலைத்தது. கடவுளுங்கூட அழியாத உருவத் திருமேனியுடையாரென்றும் அவர்கள் கொண்டனர் அவர்கள் சமயவழிபாட்டு விதிகள் பாஞ்ச ராத்திரம் வைகா நசம் என்ற இரண்டு தந்திரங்களிலடங்கும். பகவத்கீதையும் பிரம சூக்திரமும் சில உபநிடதங்களும் அவர்கட்கு வடமொழி யிற் சிறந்த பிரமாணங்கள். அவற்றிற்கு இராமானுஜரது உரையையே அவர்கள் கொள்வார்கள் தமிழில் ஆழ்வார்களு டைய நாலாயிரப் பிரபந்தமும் மணிப்பிரவாளத்தி லெழுதிய அவற்றின் பாஷியங்களும் அவர்கட்கு முக்கிய பிரமாணங்கள்.

மத்வமதம் பிராமண சமுதாயத்தாருக் குள்ளேதான் மிகுதியும் பரவியிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. வைணவ சமயத் திற்குரிய தத்துவ நூல்கள் அம்மதத்தார்க்கும் பிரமாணந் தான். ஆனால் உரைமரத்திரம் வேறு. ஸ்ரீமத்வாசாரியர் கடவுள், உயிர், ஜடம் இவை தனித்தனி வேறேன்ற கொள்கை யுடையவர். இராமானுஜர் உலகத்தைக்கடவுளின் பரினாமமா கக் கொள்வர். உயிர்கள் கதியடையுந்திறத்தில் வெவ்வேறு ஆற்றலுடையன வென்பது மத்வரது கொள்கையே, சில ஆன்மாக்கட்கு உயர்ந்த முக்தியடைதல் என்றுமில்லை யென்ற கொள்கை அம்மதத்திற்கே சிறந்துள்ளது. இக்கருத்து வருணம் பற்றிய உயர்வின் விளைவெனக் கருத இடமுண்டு. இம்மதத் தில் 'அநுமார்' மிகச்சிரத்தையோடு வழிபடப்படுகிறார், மத்வ சமய ஆலயங்கள் தமிழ்நாட்டில் அரியனவாம்.

'லிங்காயத மதம்' கன்னட தேசத்தில் பெரிதும் வழங்குவது. வைணவம்போல் அதுவும் ஆதியில் சமுதாயச்

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு சீர்திருத்தம் பற்றிய சமயமாகவிருந்தது. சுமார்த்தத்தோடு நேர்பகைமை பாராட்டினும் அதன் தத்துவக்கொள்கை சில பகுதிகளில் சைவ சித்தாந்தத்தினின்றும் வேறுபட்டது. முத்தியைப்பற்றிய கொள்கையில் ஒரு சிறிது வேதாந்தத்தையும் அது தழுவி நிற்கிறது. அச்சமயத்தின் முக்கிய நூல் வீராகமம் அதனால் அச்சமயிகள் வீரசைவரெனப்படுவர்.

இனி, சைவ சமயத்தைப்பற்றி ஆராய்வாம் அது தமிழர்களுடைய மிக்க பழமையான சமயமென்று 'டாக்டர்' ஜி. யூ. போப் (Dr. G. U. Pope) அபிப்பிராயப்படுகிறார் விரிந்த முறையிற் கருதுமிடத்து, சுமார்த்தம் எங்ஙனம் வைதிகப் பக்கமே, அவ்வாறே சைவம் தந்திரப் பக்கமாகும் சிவ 'என்ற தமிழ்ச்சொல் யஜுர்வேத காலத்திலேயே வட மொழியிலே வழங்குவதாயிற்று. சிவ வழிபாடு பண்டைத் தமிழர்க் குரிய தாயிருந்தது என்று மேலைத் தேசத்து ரகோசின் முதலிய வேத நூற்புலவர் கருதுகின்றார்கள். சிவபெருமானே முதன முதல் ஒரு மரத்தின் நிழலில் பீடமும் கற்பிழம்பும் சேர்ந்த உருவமைத்துத் தமிழர் வழிபட்டு வந்தனர். அதைத்தான் சிவ லிங்கமென்று தந்திர நூல்கள் கூறும். இது தமிழ்நாடு உண்டான கால முதல் நிலவிய நெறியாகத் தோன்றுவதோடு தென்றமிழ் நாட்டைக் கடல்கொள்ளுதற்குமுன் இமய முதல் குமரிவரையும். அதற்குத் தெற்கேயும் பரவியிருந்ததாகத் தெரிகிறது இப்பொழுதும் ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் பிரதானமான மூர்த்தி சிவலிங்கமே. இமயத்தில் கைலாசத்திலும் கேதாரத்திலும், வட இந்தியாவில் காசியிலும் பம்பாயிற் கோகரணத்திலும். தெலுங்கு தேசத்தில் ஸ்ரீ பருப்பதம் அல்லது ஸ்ரீ சைலத்திலும், தென்னிந்தியாவில் இராமேஸ்வரம், மதுரை முதலிய தலங்களிலும், சிவ லிங்கமானது ஜோதிலிங்கம் என்று கூறப் படுகிறது, தெலுங்கு தேசமென்பது திரிலிங்கதேசத்தில் மருஉமொழியென்று ஒரு சிலர் கொள்ளுகின்றார்கள் ஒரு லிங்கம் காளஹஸ்தியினும் மற்றொன்று ஸ்ரீபருப்பதத்திலும், முன்னு வது கஞ்சத்தி

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்கவரலாறு

11

லுள்ள மகேந்திரத்திலும் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள் சிவலிங்கம் போன்று இயற்கையிலமைந்த கற்பிழம்புகள் சுயம்புலிங்கமெனப்படும், கந்தம் என்ற தமிழ்ச் சொல் லிங்கம் என்றும் பொருளில் பன்னாட்குமுன் வழங்கிவந்தது. இப்பொழுது அது வழக்கிலில்லை. கடல் கோட்குப்பின் சைவநாட்டின் எல்லை வடக்கே இமயமும் தெற்கே பொதியமும் ஆயின.

ஆதியில் கோயில் கிடையாது. ஒவ்வொரு புண்ணிய தலங்களிலும் கடவுள் வழிபடும் இடமாக ஏதாவதொரு மரத்தைப் புனிதமாகக் கொண்டார்கள். சிதம்பரத்தில் தில்லை மரமும், காஞ்சிபுரத்தில் மாமரமும், மதுரையில் கடம்பமரமும், திருநெல்வேலியில் மூங்கிலும், குற்றாலத்தில் குறும்பலரவும் கடவுள் இடமாக இருப்பன. ஆலமர நீழலிற்றான் சிவபெருமான் சைவயமயத்தின் சிறந்தவுண்மைகளை முதன் முதல் நான்கு முனிவர்க்கு வெளிப்படுத்தியதாக அறிகிறோம். ஊரிலுள்ளோர் கூடும் பொதுவிடம் ஆதியில் ஒரு மரத்தடியாகவே யிருந்தது அதற்கு அம்பலம், மன்றம் என்ற பெயர்கள் உள்ளன அம்பலம் என்ற சொல் இன்றுங் கோயிலைக் குறிப்பதற்கு வழங்கிவருதலை மலையாளத்திற் காணலாம். இந்நாட்டிலும் ஸ்ரீ நடேசப் பெருமானுடையகோயில் அம்பலமென்றே அழைக்கப்படுகிறது.

தமிழருடைய சமயம் மிகவும் பூர்வீகமான காலத்திலேயே ஒரு முழுமுதற் கடவுளது வழிபாட்டின் பாலதாயிற்று அதனை புரோபெசர் K. V. ரங்கசாமி ஐயங்கார் போன்ற பிராமணர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். மும் மூர்த்தி என்ற கருத்து ஆதியில் ஆரியரது போற்றேன்று கின்றது. தமிழருடைய கருத்து சிவமும் சிவசக்தியுமென ஈரியல்பு பற்றிய கடவுட்கொள்கையாம். சிவசக்தி உலகத்தைப்படைத்து உயிர்கள் வீட்டை தற்குரிய தொழில் யாவற்றிற்குங் காரணமாயிருப்பது கடவுளிற்கும் உலகிற்கும் இடையே உயிர் கலந்து நிற்கின்றது அஃது

உலகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது, முதலில் உலக எல்லைக்குள் தோன்றி நின்று மறைந்து திருத்தமுறுகிறது பின் கடவுளை நோக்கிச் செல்லும் வழியிற் செல்லுகின்றது கடவுளுடைய அருட்சத்தி. ஆன்மா உலகை நோக்கிய காலதிலும் கடவுளுடைய அருட்சத்தி, ஆன்மா உலகை நோக்கிய காலத்திலும் கடவுளை நோக்கிய காலத்திலும் அதன் போக்கிற்கும் வரவிற்குந் துணையாக நின்று இறுதியில் அதனைப் பேரின்ப வீட்டில் உய்க்கும். அங்ஙனஞ் செய்யுங்கால் அதன் தொழில் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்று ஐவகையாகக் கூறப்படும். சுருக்கமாகக் கூறுமிடத்துக் கடவுளை, உலகத்தின் அம்மை அப்பராக வழிபடப்படுகின்றார். ஆரியர் கூறும் மும்மூர்த்திகளும் தமிழர் கொள்கைப்படி கடவுளாகார். ஆனால், கடவுள் அருள்வழி நின்று அவர் கட்டளைக்குட்பட்டு நடக்கும் உயர் நிலை உயிர்களாவர் மும்மூர்த்திகளில் முதல்வராகிய உருத்திரர் சிவனென்னும் பெயர் பெற்ற போதிலும், சிவாலயத்தில் வழிபடப்படுங் கடவுள் அவரல்லர். ஆனால், அவ்வுருத்திரரையும் சிவ பெருமானையும் ஒரே கடவுளெனச் சுமாத் தர்கள் திரியக்கொள்ளுகின்றார்கள். அம்மட்டோ! உருத்திரமூர்த்தி அழித்தற் கடவுளாதலால் துறவிகளே அவரைச் சிறப்பாக வழிபட வேண்டுமென்றும், இல்லறத்தார் விஷ்ணுவையே தமது குலதெய்வமாக வழிபட்டுச்செல்வவளம் பெறுதற்குரியர் என்ற கருத்தும் சுமார்த்தரால் நிலைநாட்டப்படுவன. இக்காரணத்தினால் பிராமண விதவைகள் மாத்திரம் திருநீற்றை நன்றாக அணிந்தும் ஏனைப் பெண்கள் அங்ஙனஞ் செய்யாது குங்குமதிலகம் இட்டும் வருகிறார்கள் சைவ சமயத்தில் சாமியப்பயன் கருதி முக்கியமாய் வழிபடுதல் அம்மையையே யென்றறிக,

தத்துவக் கொள்கையை உற்று நோக்குமிடத்து, சைவ சித்தாந்தத்திற்கும் சுமார்த்த வேதாந்தத்திற்கும் சிறிதும் ஒற்றுமையில்லையென்பது தெளிவு, கடவுளுடைய திருவருட்சக்தியின் இயக்கத்தால் 'உலகம், மாயை' என்னும் அருவமாகிய சடசத்தியினின்று தோன்றி உண்மையில் உள்ள

தமிழ் நாட்டு இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு

தென்பது சைவக் கொள்கையாயிருக்க அது தோற்றத்தால் உண்மையும் பெய்ம்மையாக இல்லாததுமாம் என்று சுமார்த்த வேதாந்தம் கூறும். சைவத்தில் கடவுளும் உயிரும் வேறென்றும் உயிர் எண்ணிலவாய்க் கடவுளைத் தலைவனாக உடையதென்றும் கூறப்படும். வைணவம்போல ஆன்மாவு (உயிரு)க்காவது கடவுளாக்காவது முடிந்த உருவம் சைவத்திற் சொல்லப்படவில்லை. வேதாந்தம் உண்மையில் உயிர்களில்லையென்றே வற்புறுத்துகிறது.

கிரியைப் பக்கத்தைக் கவனிக்குமிடத்துச் சிவாலய வழிபாட்டு விதிகள் ஆகமங்களிலும் பத்ததிகளிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. பூசைக் கிரியைகள் யாவும் சைவசித்தாந்தவுண்மைகளை அடையாளமாகக்காட்டுவன. சைவசமயத்திற் பிரவேசியாத ஒவ்வொருவரும் கோயிலில் யாதொரு பணிவிடைஞ் செய்யத் தகுதியற்றவரென்று ஆகமங்கள் முழங்குகின்றன. சிவாலயத்திற் சுவாமிக்குப் பூசை கோயிற்குருக்களென்னும் வகையாராலேயே செய்தற்குரியது. அவர்களைப் பாதிச் சூத்திர அன்னியரென்றும் அவரோடு உடன் உண்டலும் மணவினை நிகழ்த்தலும் தங்கள் தகுதிக்கு இழிவென்றும் சுமார்த்தர்கள் கருதுவது அக்குருக்கள் ஆதியில் தமிழராக இருந்த காரணம் பற்றிப்போலும். ஆனால் ஆகமங்களோ கோயிற் குருக்கள் மாத்திரமல்ல தீக்கை பெற்ற ஒவ்வொரு சைவனும் சிவாகமத்தின்படி உபதேசம் பெருத சுமார்த்தர்கள் கையால் உணவாவது நீராவது கொள்ளுதல் கூடாது என்று விதிக்கின்றன. அதுவேயுமின்றிச் சுமார்த்தப் பிராமணர் சமய விசேட நிருவாண தீட்சைபெற்று ஆசாரியா பிடேகம் பெற்றாலும் சிவாலயத்தில் பூசை செய்வதால் மூலத்தானத்திற்குப் போகவாதல் கூடாதென்று ஆகமங்கள் அறுதியிட்டுரைக்கின்றன. இதனாற்றெரிவது யாதெனில், கோயிற் குருக்களும் சுமார்த்தப்பிராமணரும், வெவ்வேறு மக்கட் பிரிவைச்சார்ந்தவர் என்பதே, பிரம்மஸ்ரீ P.R. கணபதி ஐய்யர் சமயப்பொருள் நிலைய சம்பந்தமாக வெழுதிய தமது புத்தகத்தில் கோயிற்

குருக்கள் பிராமணருள் கீழான ஒரு வகையாரென்று குறித்துள்ளார், 'மனுஸ்மிருதியில்' சுமார்த்தன் செய்யும் சிராதத்தில் கோயிற் குருக்களுக்கு இடங்கொடுக்கக் கூடா தென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் சிவாகமங்கள் அவர்கட்குத் தான் உயர்ந்த உபசாரங்கள் யாவற்றையும்! விதிக்கின்றன. கோயிற் குருக்கள் ஆலய வழிபாட்டை நடத்துவதற்காக ஏற்பட்ட தமிழருள் உயர்ந்த வகுப்பினராகிய வேளாளரினின்றித் தெரிந்தெடுத்த ஒரு வகையாரென்று ஆராய்ச்சியுடையார் கருதுகின்றார்கள். அவர்கள் ஆதி சைவரெனப்படுதல் சைவத்துள் முதன்மை பெற்றவராதலின் என்க. ஒரு காலத்தில் சுமார்த்தர்களுடைய சொற்சத்தி அதிகரித்தபோது ஆதிசைவர்கள் தங்கனையும் ஒருவகைப் பிராமணரென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டனர். சுமார்த்த மதத்தைப் பரவச் செய்தோரது குழ்ச்சி மிக்க இடைவிடா முயற்சியால் பொது ஜனங்கள் சைவத்திற்கும் சுமார்த்தத்திற்குமுள்ள வித்தியாசத்தை மறந்து ஆதி சைவர்க்கும் சுமார்த்தப் பிராமணருக்குமுள்ள வேறுபாட்டைக் கவனியாதவர்களாயினர். ஆயினும் பூசை நடத்துவதிலும் ஆலய சம்பந்தமான பிற விடயங்களிலும் பெரும்பான்மையும் சுமார்த்தர்களுடைய சம்பந்தமில்லாமலே சிவாலய கரியங்கள் கெஞ்ச காலத்திற்கு முன்னர் வரை நடந்துவந்தன. சிறிது காலத்திற்குள் தரும ரட்சணசபையார் என்பார்தோன்றிக் கோயில் அதிகாரத்தை சுமார்த்த சம்பந்தமாக ஏற்படுத்திப் பல செல்வமிக்க கோயில்களின் மிகுதி வரும்படியைச் சிவகாமக் கருத்திற்கும் சைவக் கொள்கைக்கும் முரணான வழியில் சுமார்த்தருக்குப் பயன்படுத்திவிட்டனர்

சைவசமயத்தின் பிரமண நூல்களைப் பற்றிச் சுருக்க மாகக் கூறுவாம். சமயத்தின் பண்டைப் பிரமண நூல்கள் தமிழிலே யிருந்தன. அவை யிருவகைப்படும். நான்கு முனிவர்க்கு மிக்க பழமையான காலத்தே கடவுள் ஞானத்தை உதிப்பிக்க அவர்கள் செய்தருளிய 'நான்மறை,

ஒருவகையாம். அந்நான்மறையின் சார்பாகப் பலதமிழறிவர் மறைகள் பல செய்திருந்தனர். அவையெல்லாம் இப்போது மறைந்து விட்டன. கடவுள் திருவருளால் ஐம்முனிவர் பெற்ற அருள் நூல்கள் இருபத்தெட்டு இருந்தன, அவற்றின் திரிபுகளே இப்போது வடமொழியில் ஆகமங்களாவுள்ளன. அவை தந்திரமெனவும்கூடும்; நூல் என்ற தமிழ்ச்சொல்லின் மொழி பெயர்ப்பே தந்திர மென்னும் வடமொழி. ஆகமம் என்ற சொல் வடமொழியாளர் தந்திரங்கட்கிட்ட பெயராக தெரிகிறது ஆகமம் என்னும் வடசொல் வந்தது என்னும் பொருட்டு. அது தமிழரிடமிருந்து ஆரியர்க்கு வந்தது என்று ஊகித்தற்கு இடத் தருவது 28 மூலாகமங்களும் 107 உபாகமங்களும் சிறந்த சைவ நூல்கள். அவை ஒவ்வொன்றிக்கும் நான்கு பாதங்கள் உள. முதற்பாதம் ஆலய வழிபாட்டின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் கடமைகளைப்பற்றிக் கூறும்; இரண்டாம் பாதம் ஆலயம் கட்டும் முறையும், அதனைக் கடவுளுக்கு ஆக்கும் முறையும், நித்திய நைமித்திக பூசா விதியும் பரிகார முதலியனவுங் கூறும்; மூன்றாம் பகுதி தியான முறையும், யோக முறையுங் கூறும்; நாலாம் பகுதி ஞால அமைப்பையும், சமயக்கொள்கைகளையும் வீடெய்துதற்குரிய ஞான நெறியினையும் கூறும்; கிரியைகளின் பொருளும் ஆண்டு விளக்கப்படும் முதலிரு பகுதிகளும் சைவகருடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்தற்குரிய எல்லாவிதச் சடங்குகட்கும் உரிய விதிகளையும் கொண்டுள்ளன.

கடல் கோள், பகைவர்கள் நூற்கோவையை யழித்தல், தமிழர் களது மடி அறியாமை முதலிய பல காரணங்களால் தமிழ் மூல நூல்கள் அழிந்தொழிந்த பின்புகடவுட்பூசைக்குரிய நூல்கள் வட மொழி யாகமங்களும் தமிழ்ச் சித்தர் நூல்களுமேயாயின. அவற்றுள்ளும் சில பகுதிகளே இப்போதுள்ளன. தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு சிவாலயமும் ஏதாவதொரு ஆகமத்தின் விதிப்படியே அமையப் பெற்றதென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்தவிஷயம். ஆனால்

ஆகமவீதிகளைத் தற்காலத்திலே பத்ததிகள் மூலமாகவே கோரியிருக்கக் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

தந்திரத்தின் உயர்ந்த சிறப்பு யாதெனில், சாதிக்கட்டுகளில்லாமல் எல்லா மரபினரும் கைப்பற்றுதற்குரிய விதிகளையுடைமையே. தந்திரத்தின் விசால நோக்கத்தையும் கருதிஸ்மிருதிகளின் ஒடுங்கிய நிபந்தனைகளையும் ஒத்துப் பார்த்து வேறுபாடு கண்டு தந்திர நெறியைப் புகழ்ந்த பெரியார், கல்கத்தா உயர்தர நீதிமன்றத்து நீதிபதி களினொருவராகிய Sir John Woodroffe என்பவராவர். தென்னாட்டிலே தற்காலத்தில் உள்ள சிவாகமங்களிலும் கூட சாதிச் சார்பு சிறிது காணப்படுகிறது. தந்திரக் கருத்துக்கள் உபநிடதங்களிலும் வேத மந்திரப்பகுதிகளிலும் சிற்சில இடங்களில் கலந்துள்ளன.

தமிழிலே பிரமாண நூல்கள் வடமொழியினும் தெளிவாகவேயுள்ளன. பூசை விபரத்தைப் பற்றிக்கூறும் தமிழ் நூல்கள் சித்தர் நூல்களே, பெரும்பான்மையும், தத்துவ சம்பந்தமான திருவருட் பாடல்கள் தேவார திருவாசகங்கள் முதலியன. அவைகளே சிறந்த பிரமாணத் துதி நூல்களாம். சைவசித்தாந்தக் கொள்கையை இனிது விளங்கத் தெளிவுபடுத்தும் முழு நூல் ஸ்ரீ மெய்கண்டரது சிவஞான போதம். பல சைவசமயிகளது பரம்பரைக் கொள்கை யாதெனில், ஸ்ரீ மெய்கண்டரது தமிழ்க் சிவஞானபோத உண்மைக் கருத்திற்கிணங்க ஆகமங்களையும் வேதங்களையும் பிற சைவ நூல்களையும் பொருள் கொள்ள வேண்டுமென்பதே. சுமார்த்த வேதாந்தமும் வைணவமும் வேத சம்பந்தமான பிரம சூத்திரம், பகவத்கீதை என்பவைக்குரிய பேருரைகளையே தமக்குப் பிரமாண நூலாகக் கொள்ளவும் சைவ சித்தாந்தமானது அவ்வாறு வைதிக நூலொன்றையும் தனக்கு மூல நூலாகக் கொள்ளவில்லை யென்பது உற்று நோக்கத்தக்கது. சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கும் பேருரையும் தமிழிலேதான் உள்ளது. அதற்குச், சிவஞான பாடியம்' என்று பெயர். இவ்விசயம் சாதாரண

தமிழ் நாட்டு இந்துசமயங்களின சுருக்க வரலாறு

ஜனங்களுக்குத் தெரிவதேயில்லை. பொதுவாகச் சைவனென்று தன்னைச் சொல்லிக்கொள்கின்றவன் தனது சமயத்தின் உயர்ந்த பிரமாண நூல் இன்னதென்று அறியாதவனாக விருக்கின்றான் அவன் அறியாமையினால் விளையும் காமியப் பயனையும் பொருளையும் சுமார்த்தர்கள் பெற்றுக்கொள்வது மிகவும் பரிதாபிக்கத் தக்கதா யிருக்கிறது. சிவாலயத்தின் கொள்கைக்கு முற்றும் விரோதமாகிய இலக்கியமும் சமய நூலும் தழைத்தோங்குதற் பொருட்டுச் சிவாலயத்தின் மிகு பணம் முற்றும் சில இடங்களில் பயன்பட்டு வருவது அதற்குச் சான்றாகும். கோயில் குருக்களுக்கு ஆகம் முறை கற்பித்தலும் ஓதுவார் கட்டுத் தேவார திருவாசக முதலியன கற்பித்தலும் இல்லா தொழிதலோடு கோயிலுக்கு மிக்க செல்வமும் விளக்கமும் தரும் வழிபடுவோரது பெருங் கூட்டத்திற்குச் சமய சம்பந்தமான அறிவு ஒரு சிறிதும் வழங்கப் பெருமையும் கவனிக்கத் தக்கதே, சுமார்த்தத்திற்கும் சைவத்திற்கும் கொள்கை ஒழுக்க முதலியவற்றில் உள்ள முக்கிய வேறுபாடுகளைச் சட்டமைப்போர் நன்குணர்ந்தாலன்றித் தென்னாட்டுச் செல்வ வளமிக்க சிவாலயங்களின் பொருளனைத்தும் சிவாலயத்திற்குச் சிறிதும் சம்பந்தமில்லாத மதத்தைத் தழுவுகின்ற ஒருவகையார்க்கே முற்றிலும் பயன்பட்டு அன்றாது தத்துவக்கொள்கை எங்கும் பரவிச் சிவாலய வழிபாட்டை வேரொடு அகழ்ந்து எறிதற்கு இடமமைந்துவிடும். ஆதலால் அவ்வேறுபாடுகள் யாவராலுங் கருதற்பாலன. அவை கீழ்வருமாறு:-

ஒரு சமயத்தில் பிரவேசிக்க விரும்புவோர் அதற்குரிய ஒரு சடங்கினைச் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். சுமார்த்த மதத்திற்குப் பிரவேசக்கிரியை உபநயனம். வைணவத்திற்கு முத்திரை தரித்தல், சைவத்திற்கு அது சிவதீக்கையாகும். இக்கிரியையிலும் முக்கியமானது சமயத்தின் முக்கிய கொள்கைகளில் நம்பிக்கையுடைமையாகும். நம்பிக்கையில்லாது சடங்கு மாத்திரம் செய்து கொள்ளுதல் அத்துனை

சமயங்களின்

சமயம்	வடிபடுங் கடவுள்	தேர்த் திரம்	பிரவேசக் கிரியை	கிரியா காண்டப் பிர மாண நூல்
சைவம்	பரமசிவம் மும்மூர்த்தி களில் ஒருவ ராகிய ருத் திரனல்லர். மும்மூர்த்தி களுக்கு ந்தலை வர். மற்றைத் தெய்வங்கள் அவருக்கு அடியாரர யுள்ள ஆன் மாக்கள்.	தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாக்க ள்.	சிவதீக்ஷை	சிவாகமங் களும் பத்ததி களும்.
வைண வம்	மும்மூர்த்தி களில் ஒருவ ராகிய விஷ் ணுவே முதற் கடவுள், பிற தெய்வங்கள் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்ட டோர்,	விஷ்ணு சம்பந்த மானவட மொழி வேதமந் திரங்களுப் ஆழ்வார் களுடைய துமிழ்நா லாயிரப் பிரபந்தங் களும்.	முத்திர தாரணம் அல்லது சமாசிரயம் அதாவது (சங்குசக் கரமுத் திரை) தரித்தல்	பாஞ்ச சாத்திரம் வைகாசைம் என்ற இர ண்டு ஆகமங் களும் வட கலையார்க்கு அவற்றோடு கருதி ஸமி ருதிகளும்.
சுமார் த்தம்	சூரியனும் மும்மூர்த்தி களும் முக்கிய தெய்வங்கள் வேதத்திற் சொன்ன பல தெய்வங் களெல்லாம்.	வடமொழி வேதமந் திரங்கள்.	உபநயனம்	ஸ்மிருதி களும் கல்ப சூத்திரங் களும்.

அட்டவணை

தத்துவக்கொள் கைக்குப் பிரமாண நூல்	முக்கிய தத்துவக் கொள்கை	சமுதாயப் பக்கம்
முக்கிய நூல் சிவ ஞான பேர்தம். அதைச் சார்ந்த சாத்திரங்கள்.	முப்பொருளுண்மை கடவுள் (பதி) உயிர் (பசு) உலக மூலமா கிய மாயை (பாசம்) இம்முன்றையுந் தொடர்பு படுத்தி நிற்பது கடவு ளுடைய திருவருள் (அருட் சத்தி.)	ச ம ய வொழுக்கம் முக்கியம். வருணசிரம் தருமம் பிர தானமன்று
1. ஆழ்வார் பிர பந்தங்களின் வியாக் கியரணங்கள். 2. சில உபநிட தங்களும், பிரம சூத்திரமும் பகவத் கீதை இராமாநுஜ பாஷியப்படி.	விசிஷ்டாத் வைதம் கடவுளுஞ் சீவனும் வெவ்வேறு யிருப் பினும் கடவுளுடைய வடிவத்தின் பகுதி யாக உலகமும் ஆன்மாவும் உள் ளன வென்பது அவர் கொள்கை.	வடகலை யார்க்கு வரு ணம் பிரதா னம். தென் கலையார்க்கு வருணத்தி னுஞ் சமயம் பிரதானம்.
பத்து உபநிடதங் களும், வியாசர் பிரமசூத்திரமும். பகவத்கீதையும் சங் கரபாஷியப்படி.	ஏகாத்ம வாதம் உண்மையில் பரப் பிரம்மத்தைத் தவிர வேறென்று மில்லை யென்பது.	வருண சிரம தருமம்

சிறந்ததன்று சுமார்த்த மதத்தில் உபநயனம் பிராமணர்களுக்கே உரியது. எனினும் அவரைப் பின்பற்றிய சில வகுப்பினரும் பூணூல் தரித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். சுமார்த்த மதத்தில் அவயவியாக விருக்க விரும்பும் ஏனை வகுப்பினர்க்கும் பிராமண வழிபாடே சிறந்த இலக்கணம் போலும். ஆனால் சைவத்திலும் வைணவத்திலும் சமயப் பிரவேசக்கிரியை பார்ப்பான் முதல் பறையன் வரை எல்லார்க்கும் உரியதே. சமயத்திற் சேர்ந்து சமயாசரங் கைக்கொண்ட ஒருவன் எம்மரபைச் சார்ந்திருப்பினும் அவன் ஆலய வழிபாட்டிற்குரியன். ஆலயத்துள் பஞ்சமர் செல்லக்கூடாதென்று கொள்கை வருணாகிரம தருமக் கொள்கை பரவியதால் எழுந்ததாகும். இன்னொரு விசித்திரம் என்னவென்றால் சில மரபினர் ஓர் இடத்திலுள்ள கோயிலில் பிரவேசிக்க உடைமையும் மற்ற இடங்களிலுள்ள ஆலயத்திற் பிரவேசிக்க உரிமையின்மையுமேயாம். தற்காலத்திலே ஒரு வகுப்பார் கோயிலுள் செல்லவேண்டுமென்று முயல்வார்களாயின் அவர்கள் செல்லக்கூடாதென்பதற்குத் தெளிவான காரணமிகுந்தாலொழிய வருணங் காரணமாக அவர்களைத் தடைப்படுத்துவது தக்கதன்றும். தென்னிந்திய ஆலயங்களின் சிறப்பு அருளொழுக்கம் பற்றிய ஆசாரம் என்பதை யாவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள. அதனால் கள், ஊன் முதலியவை கோயில் குருக்களாலும் ஆலயத்திற் பணிவிடை செய்யும் யாவராலும் விலகப்படவேண்டும் மென்பது ஒருதலை, ஆனால் சமயத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொருவனும் தெய்வ வழிபாடு செய்வதற்கு உரிமையுடையவனே. அதற்குரியது யாதெனில் அவன் நீரின் முழு கித் தூய ஆடை யுடுத்துத் திருநீரே திருமண்ணே அணிந்து பணிவும் அன்பும் உள்ள மனத்தினையு உண்மை வழிபாடு செய்யும் ஆர்வ மொன்றே யாமென்க.

சுமார்த்தக் கலப்பால் சிவாலயங்களில் நிகழும் இடையூறுகள்

சிவாலயங்களில் வழிபாடு ஆகமமுறையிலேயே நடப்பதாயினும் சுமார்த்தர்களுடைய கலப்பால் எவ்வாறு நமக்கு இடையூறுகள் நிகழ்ந்துள்ளன வென்பதையும் சுமார்த்தமதமானது எவ்வாறு சைவத்தை விழுங்கப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற தென்பதையும் கவனிக்கவேண்டியதவசிய மாயிருக்கிறது.

1. சிவபெருமானே எந்த மொழியிலும் சைவசமய அன்பர்கள் துதிக்கலாம் என்று ஆகமங் கூறுகின்றது. ஆனால் இந்த விதியைச் சிவதீக்ஷை பெருத சுமார்த்தர்கள் தப்பாக அனுட்டிக்கின்றார்கள். என்னை? கோயிலில் அவர்கள் தங்கட்குப் பிரியமான வைதிகப் பாட்டுக்களைத் தீஷையில்லாமலே பாட இடம் பெற்று விட்டனர்.

2. இதனால் பொது ஜனங்கள் மனத்தில் சைவத்திற்கும் சுமார்த்தத்திற்கும் உண்டான வேறுபாடு மங்கிக் கிடக்கின்றது. சில சிவாலயங்களில் சமய அறிவில்லாத தரும கருத்தர்கள் சுமார்த்தக் குருக்களது ஆடம்பரப் போலியுரைகளால் ஏமாந்து ஆதிசைவரை நீக்கிப் பூசை புரிதற்கு அவர்களை ஏற்படுத்திவிட்டனர். அதனால் கோயில் வழிபாடு அன்னிய சமயக் குருக்களால் ஆகம விரோதமாக நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாயிற்று. உதாரணமாகத் திருச்செந்தூரில் மூலஸ்தானத்திலுள்ள மூர்த்திக்கு ஆதிசைவர்களை நீக்கிமத்வ அல்லது சுமார்த்தக் குருக்களை நியமித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் அக்கோயிற் பூசை முறைகளை விதிக்கும் 'குமாரத் தந்திரம்' என்னும் ஆகமத்தை ஒரு சிறிதும் உணராதவர்கள். அவர்களது பூசை அகமத்திற்கு முற்றும் விரோதமானவைகள். மலையாளத்தார் தொடர்பு இந்தச் சுமார்த்தக்

கலப்புக்கு முக்கிய காரணமாக விருக்கலாம். சரியான முறையாதெனில் ஆதிசைவர்களைத் திருத்தமுறச் செய்து பூசைக்கு நியமித்தல் வேண்டும். அல்லது தகுதியுடைய சைவக் குருக்களை அவர்கட்குப் பதிலாக நியமித்தல் வேண்டும்.

3. பல சிவாலயங்களில் தேவாரம் ஓதும்போது அதற்கு இடையூறுகப் பிராமணர்களுக்குப் பிரசாதம் செலவழிப்ப தென்கிற தவறு நிலைத்திருக்கிறது. அதீததர்களான சுமார்த்தர்கள் தமிழைச் சூத்திர பாஷை யென்றிகழுகிறார்கள். அறியாமையிக்க ஆதிசைவன் அச்சுமார்த்தர்களாது செல்வ அதிகாரத் தேற்றப் பொலிவு கண்டு மயங்கி சமஸ்கிருதமே பிராமணர்களுடைய பாஷை என்ற தப்புக்கொள்கைக்கு இரையாகிவிடுகிறான்.

4. தருமகருத்தர்கள் சுமார்த்த மதத்தினராகவிருக்குங்கோயில்களில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடைய குருபூசைகளும் அவர்கள் சரித்திர சம்பந்தமான பிரசங்கங்களும் தடைப்பட்டுப் போகின்றன. அந்நாயன்மார்கள் பார்ப்பார்முதற் பறையர்வரை உள்ள எல்லா வகுப்பினின்றும் வந்தவர்கள். அவர்கள் யாவர்க்கும் கோயிலிலே இடம் ஏற்பட்டிருப்பது சைவ சமயத்தினுடைய உலகெலாம் தழுவும் விசாலமான நோக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அந்நோக்கம் யாதெனில், வருணமன்று. பக்தியே வீட்டிற்கு உரிமை தருவது என்பதே, இக்கருத்து. பிராமணராய்ப் பிறந்தோரே முத்தியடையக் கூடுமென்ற ஸ்மிருதிக் கொள்கைக்கு நேர்விரோதமானது. கோயில்களில் கடவுட் பிரசாதத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திலுள்ள எல்லா மரபினர்க்கும் ஒரே காலத்தில் வழங்குதலாகிய செய்தியும் சைவத்தின் விசாலமான நோக்கத்தையே காட்டிக்கொண்டு நிற்கின்றது. சமயவொழுக்கத்தால் ஒற்றுமைப்பட்ட எல்லா மரபினரும் உடன் உண்ணலாம் என்ற கொள்கைக்கு இதுவே வித்துப் பேரளிக்குகிறது. ஆலயம், பிராமணர் யாகசுரலைபேரலச் சுமார்த்த சமய நிலையமாக விருப்பின் அங்கே பிராமண

சிவாலயங்களில் சுமார்த்தக் கலப்பு

ரல்லாதார் பிரவேசிக்க இடமுமிராது. இவ்வகையான திருவமுது செலவழித்தலுமிராது. சிவாலயங்களில் விரிந்த நோக்கத்தைக் குறிக்கும் எதுவும் சுமார்த்தர்களால் கடியப்படுகிறது

5. சென்ற ஆண்டிலே தமிழறிவு சான்றவரும் ஹைகோர்ட்டு வக்கீலுமாயுமுள்ள ஒரு தக்க அறிஞர் சைவ சமயத்தினுடைய உயர்ந்த வுண்மைகளை எடுத்து மொழியப்புகுந்த ஒரு காரணத்தால் திருநெல்வேலி ஆலயத்தில் சைவ சமயப் பிரசங்கம் செய்வதற்குச் சுமார்த்த தருமகருத்தர்களுடைய தடை ஏற்பட்டு அவர்களுடைய தனி அனுமதியை அவர் பெறவேண்டுமென்று விதி ஏற்பட்டது. இது சைவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்கு எவ்வளவு இடையூறு காரியம் என்பதை எவரும் உற்று நோக்கக் கடவர்.

6. ' சிவாலயத்திலே சுமார்த்தர்கள் ' தங்கள் மதகுருவாகிய சங்கராச்சாரியாருக்கு ஆதிக்கம் வேண்டுமென்று பெரு முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். பல சிவாலயங்களில் சங்கராச்சாரியார் மூலஸ்தானத்திற் புகுந்து சிவார்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்று முயன்றிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த விஷயத்தில் பெரும்பான்மையும் அவ்விடங்களிலுள்ள சுமார்த்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்கட்குத் துணை நின்றிருக்கின்றார்கள்; எனினும் அவர்கள் முயற்சி பல இடங்களிற் பயன்படவில்லை. சிவாலயங்களில் ஆதிசங்கரருடைய வடிவம் அமைந்திட வேண்டுமென்று அடிக்கடி சுமார்த்தர்கள் முயலுகின்றார்கள் இங்ஙனம் தங்கட்கு உரியவல்லாத உரிமைகளை ஆலயத்தில் பெறுவதற்குச் சுமார்த்தர்கள், அற்றம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அறியாமையும் போலி நம்பிக்கையுமுடைய சைவர்கள் தம்வசப்பட்டால் தங்கருத்தைமுடித்திடவுஞ் செய்வார்கள்

7. சிவாலயங்களில் தமது சீடர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கிச் சுமார்த்தக் குருக்கள் சிவாலயத்தில் ஒரு

பகுதியைத் தங்குமிடமாக உபயோகிக்கின்றார்கள். சுமார்த்தர்களுடைய கருத்து யாதெனில், தங்களுடைய குரு கடவுளுக்குச் சமானமாக உபசரிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே. 'திருச்செந்தூரில்' சுவாமிக்கு நிவேதனகாலத்திலே அவருடைய சந்நிதானத்திலேயே ஓர் இடத்தில் சுவாமிக்கு உடன் உண்ணுந் துணையாகக் கருதப்படும் சில சுமார்த்தர்களுக்கு இலை போட்டு அன்னம் படைக்கின்றார்கள். சாதாரண சுமார்த்தர்களே முருகக் கடவுளுக்கு உடனுண்ணுந் துணையானல் சுமார்த்தமத ஆசாரியரைக் கடவுளுக்குச் சமானமாக உபசரிப்பார்களென்பதற்கு யாது ஐயமுளது? மனிதர்கள் சிவாலயத்திற் தங்குவதால் பல அசுத்தங்கள் ஏற்படுமென்பதையுங் கவனியார்கள்.

8. ஆகம விதிக்கு விரோதமானதை மாசத்துப் பத்திர தீபம் போன்ற சுமார்த்த விழாக்களும் அலங்கார முறையும் சுமார்த்தரது சொர் சக்தியால் 'திருநெல்வேலி' சிவாலயத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டன:

9. சிவராத்திரி காலத்திலே ஆகம விதிக்கு விரோதமான நாளில் அவ்விசேடம் நடைபெற வேண்டுமென்று சுமார்த்தர்கள் கூக்குரலிடுகிறார்கள். சமய அறிவும் சமயப் பற்றுமில்லாத சைவ தருமகருத்தர்களும் கமிட்டி மெம்பர்களும் சைவர்கட்கு ஒரு சிவராத்திரியும் 'சுமார்த்தர்களுக்கு ஒரு சிவராத்திரியுமாக' 'திருநெல்வேலி' முதலிய சில இடங்களில் நடத்தி வருகிறார்கள். இஃது எதைப் போலிருக்கின்ற தென்றால் மணவினை நிகழ்த்துவதற்குச் சைவச் சோதிடர் ஒரு நாளும் சுமார்த்தச் சோதிடர் பிறிதொரு நாளும் குறித்த காரணத்தால் அவ்விருவருங்குறித்த இருநாளிலும் மணமகட்குத் தாலிகட்டுவதையொக்கும். இவ்வளவு நகைப்பிற்கு இடனாகிய காரியம் இன்னுஞ் சிவாலயங்களில் நடந்து வருகின்றது. ஜனங்களுக்குப் பிரமாணங்களைத் தப்பாக எடுத்துக் காட்டுவதில் சுமார்த்தர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள் [போற்றெரியவருகிறது, சிறிது காலத்திற்குமுன் திருநெல்வேலியில் சூட்சும மிக்க

சில சுமார்த்தர்கள் ஆகம சம்பந்தமில்லாத பிரமாணங்களை ஓர் ஆதிசைவர் இயற்றிய 'ஆகமப் பிரமாணக்கோவை' என்று ஒரு பொய் நூல் வெளியிட்டார். அக்காலே ஓர் ஆகம பண்டிதர் அவர்கள் காட்டிய பிரமாணங்கள் ஆகமத்தில் உள்ளனவல்ல, ஸ்மிருதிகளிலும் புராணங்களிலுமிருந்து எடுத்தவைகள் என்று காட்டி அவர்களது பொய்மையை வெளிப்படுத்தி விட்டார்கள் இவ்விதமாகச் சைவர்களுடையவும் கோயிற் குருக்களுடையவும் சமய நூல் அறியாமை தாங்களே தங்கட்கு மயக்கத்தைத் தேடிக்கொள்ள ஒரு காரணமாக விருக்கிறது. சாமானியனான சைவனுக்கு ஆகம அறிவு கிடையாது. அவ்வாறே பெரும் பான்மையும் கோயிற் குருக்களுமிருக்கின்றார்கள். கோயில் பட்டர் ஒருவர் ஆகமவிதி தெரியவேண்டுமென்றால் சாதகாசாரியனென்று போலிப் பெயருள்ள சுமார்த்தரொருவரை வினாவுகின்றார், அவர் கோயில் காரியங்களுக்குக்கூட ஆகம விதிகளுடன் சுமார்த்த விதிகளையும் உடன் சேர்த்து ஒரு விதாயம் காட்டுகின்றார். அவ்விதாயம் பிடிபட்ட காரியம் நடத்துகின்றார் இஃது எவ்வளவோர் அறியாமை. இக்காரணம் பற்றி இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பாக 'இராசவல்லிபுரம்' என்னும் ஓர் ஊரிலுள்ள சிவாலயத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடந்தபோது சுமார்த்த சாதகர்களை அறவே ஒதுக்கிவிட்டார்கள்.

சிவாலய வரும்படி மிகுதியைச் சுமார்த்தர்களுடைய பெருநன்மைக்கே பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற அவர்களது எண்ணமானது சில காலங்களுக்குள் பெரிய கோயில்கள் சம்பந்தமாக நடந்த ஸ்கீம் (Scheme) வியாச்சியங்களில் அவர்களுக்கு எளிதாகக் கை வந்துவிட்டது. அவ்வியாச்சியங்களில் ஏற்படுத்திய ஸ்கீம் (Scheme) ஏற்பாடுகளின் பெரும்பயன் சுமார்த்தர்களுக்கே ஆயிற்று. கோயிலுக்கு அன்னியமான சமயத்தைச் சார்ந்த அவர்களுக்குக் கோயில் விஷயங்களில் கருத்து ஊன்றினமைக்கு இதுவே காரணம். இதற்கு உதாரணமாக 'இராமேசுவரம்' சிவாலயத்தை

யெடுத்துக்கொள்ளுள்ளலாம். நெடுங்காலமாகப் பரம்பரையாக ஒரு சைவப்பண்டாரச் சந்நிதியின் ஆதிக்கத்திலிருந்து அவ்வாலயத்தைப் பல சமயத்தார் ஆளுகைக்கு உள்ளாக்கி நாளடைவில் அதிகரித்து வருகின்ற அவ்வாலய வரும்படி மிகுதியைக் கோயில் குருக்களுக்காவது வழிபடும் சைவ சமயிகளுக்காவது பயன்படுத்தாமல் கோயிலுக்குச் சிறிதும் இயைபில்லாத வடமொழிக் கல்வி சுமார்த்த வைணவப் பிராமணர்களுக்கே கொடுக்கும்படி ஐகோர்ட்டுத் (High Court) தீர்ப்பும் ஏற்பட்டு விட்டது. இஃது எது போலிருக்கிற தென்றால். சூழ்ச்சி மிக்க சில கிறித்தவர்கள் ஒரு மகமதியப் பள்ளிவாசலின் வரும்படியை யெடுத்துக் கிறித்தவப் பாதிரியாய் வருபவர்களுக்குக் கிறிஸ்து மதம் போதிக்கப் பயன்படுத்தினார் போற்றேன்றுகிறது. இப்பொழுது இந்நாட்டிலுள்ள நிலைமையைக் கவனிக்கும் பொழுது தக்க பாதுகாப்பு அமைக்காவிட்டால் இராஜேசுவரத்துக்கு வந்த முடிபு தமிழ் நாட்டுப் பெரிய சிவாலயங்களுக்கெல்லாம் வந்துவிடக் கூடுமென்று தோன்றுகிறது. சங்கராசாரியர் முதலிய தமது மதத்தலைவர்களுக்கும் ஆகமத்திற் கூறப்படாது வேதத்திற் கூறப்படும் சில தெய்வங்களுக்கும் கோயிலில் இடங்கிடைத்து விட்டால் சுமார்த்தர்கள் கருத்து எளிதாக முற்றுப்பெறும். இப்பொழுதே அதற்கு அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. சில ஆலயங்களில் 'நவக்கிரகங்கள்' முன்னில்லாமற் பின் அமைந்துவிட்டன. சிவாலயத் தூண்களிலுள்ள சிற்ப வநோதத்திற்காக அமைத்த 'அநுமார்' இராமர் முதலியோரது வடிவங்களைச் சுமார்த்த மதத்தினர் சிலர் அவற்றில் முதலில் கொஞ்சம் எண்ணெயைத்தடவிச் சில பூக்களைத் தூவிக் கும்பிடத் தொடங்குகிறார்கள், நாளடைவில் கோயிற் பட்டர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்து அர்ச்சனை செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இஃது அவ்வடிவங்களும் கோயில் மூர்த்தியோடு சேர்த்துப் பிற்காலத்தே பூசை செய்யப்படுவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது.

சிவாலயங்களில் சுமார்த்தக் கலப்பு

சுமார்த்த மதத்தர் இலாபம் பெறுதற்குரிய வழி எளிதாகவிருக்கிறது. சைவ சமயத்தின் பிரதான உண்மைகளைத் தாமே அறிந்து கொள்ளுதற்குப் போதிய பொழுதில்லாமல் தங்கள் வேலைகளிற் கருத்துன்றியவர்களாயிருந்தும் தற்காலத்தில் பெரிய சிவாலயங்களையும் வேத பாடசாலைகளையும் ஏற்படுத்துகின்ற நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்களுட சிலரும் அவரைப் போன்றவர்களும் கோயிற்காரியம் ஒவ்வொன்றிலும் தங்களுடைய சுமார்த்தக் காரியஸ்தர்களுையும் புரோகிதர்களுையும் அபிப்பிராயங்கேட்டு நடத்தல் சுமார்த்தர்களுக்குப் பெரிய உபகாரணமாக விருக்கிறது. கோயில் பட்டரும் பெரும்பான்மையும் தஞ்சையஞ் சிறிதும் அறியாது தமது பூசைந் தொழிலைக் கூலி வேலை யளவாகக் கருதுகின்றார். சுமார்த்தரோடு சேர்ந்த ஒரு வகைப் பிராமணராகத் தம்மைக் கருதிக்கொண்டு சைவசமயிகளோடு ஒத்த உணர்ச்சியில்லாமல் ஆங்கிலங் கற்றுள்ள சுமார்த்தர்களது உலக வாழ்வின் பெருக்கையும் அதிகாரத்தையுங் கண்டு மகிழ்வுற்றுச் சுமார்த்த அரணிற்குள் ஒரு மூலை கிடைத்தால் அது தமது வாழ்க்கையில் பெறலரும் பேறு கிடைத்ததெனக் கொண்டிருக்கின்றார். சுமார்த்தர் தமது கோட்டைக்குள் கோயில்பட்டருக்கு இடங்கொடுப்பதாயிருந்தால் சிவாலயங்களில் பூசாவிதிகளை ஆகம விரோதமாக மாற்றுவதில் அவர் பின்னடையார், பிராமணரல்லாத சாமானியச் சைவரோ தம் மதம் சிறிதும் அறியாது சுமார்த்தரது குழ்ச்சி மிக்க போலி நல்லுரைகளுக்கு இரையாகின்றார். ஒழுங்காக அணிவகுத்துள்ள புத்திமான்கள் போலச் சுமார்த்தப் பிராமணர்கள் இருத்தலால் தங்களுக்கு இயைந்துள்ள உபாயங்களை எவ்வாறு ஆலயங்களில் செலுத்தி அவைகள் ஸ்மிருதி நிலையங்களாக மாற்றி விடக்கூடுமென்று தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னமே சாதாரண சனங்களைச் சைவ சித்தாந்தம் அல்லது ஆகம சைவம் தமது போலிப் பெருமதத்தின் உள்ளடங்கிய பகுதியென்று நம்பும்படி செய்து. சைவ சமுதாயத்தாருக்குத் தங்களைத்

தலைவராக்க வழிதேடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதைச்சைவ சமயத்தைச்சார்ந்த யாவரும் உணர்ந்து. இந்து மதம் என்ற போலி மொழியால் மயங்காமல் தமது சைவ சமயம் சுமார்த்தத்தின் வேருகிய தத்துவசாத்திரமும் இலக்கியமும் சமுதாய முறைகளும் இன்னவை யென்று தெளிந்து, அவற்றைச் சைவ சமய நிலையங்களில் உறுதிபெற்றும் எண்ணம் இடைவிடாது கண்ணுங்கருத்துமாக முயன்று, சுமார்த்த மதித்தினருக்குத் தங்கள் உயிர்கள் அடிமைப்பட்டுப் போகாவண்ணம் தமமைப்பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கடவர். அதற்குச் சிறந்த சாதனம் சைவ முறைப்படி வருவாது சிவாலய காரியங்களை நடத்த வல்ல சைவ சமய வுணர்ச்சியுடைய சைவ சமயிகளையே சிவாலயங்களுக்குத் தருமகருத்தர்களாகவும் கமிட்டி மெம்பர்களாகவும் ஆக்க முயல்வதேயாம்.

முற்றிற்று.

“இந்து என்ற பெயர் ... ?”

1. உள்ளங்கவர் கள்வன்

(By. கி. வா. ஜகன்னாதன்)

“இந்து மதம் என்று இக்காலத்தில் வழங்கும் பெயர் பல சமயங்களுக்கும் பொதுவானது. அப்படி ஒரு தனிச் சமயம் இல்லை. ஆனாலும் சைவம் வைணவம் முதலி சமயங்கள் பலவற்றிற்குப் பொதுவாக அந்தப் பெயர் அயல் நாட்டவரால் வழங்கப் பெற்று நாளடைவில் நாமும் வழங்கும்படியாயிற்று.”

2. காங்கிரஸ் 15-7-56

(ஜூன் வெளிவந்த பிலிம் இண்டியாத் தமிழாக்கம்)

“ஆங்கிலச் சரித்திரப் பேராசிரியர்கள் தான், முகலாயர்கள் இந்தியருக்குக் கொடுத்து வந்த ‘இந்து’ என்ற பெயரை எடுத்துக்கொண்டு மேலும் மேலும் அழுத்தமாக வற்புறுத்தி.....பிரிவினையை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரண கர்த்தாக்களாக இருந்தார்கள். முகலாயர்கள் இந்தியாவைப் படையெடுப்பதற்கு முன்பு ஹிந்துக்கள் என்ற பெயரே கிடையாது

3.

பிரம வித்தியா பத்திரிகை

(புத்தகம் 4 ; இலக்கம் 14. பக்கம் 201. 202)

பக்கம் 201.

“ஹிந்து” என்னுஞ்சொல் புதியதே. இதைச் சில பரஷா கவிகள் உபயோகிக்கின்றனர். சில நவீனர் இதுமக மதியரிட்ட பெயரென்றும், மற்றவர் யவனர் ஸிந்து நதிக்கரையில் வசிப்பவராதலின் ஸிந்துக்களெனப் பெயரிட்டாரென்றும், வேறுசார்பினர் இஃதறிஞர் பெயரென்றும் பிறர் ஓர் வகைச் சித்தாந்திகள் பெயரென்றும். மற்றவர் ஒதுக்கப் பட்டவர் பெயரென்றும். சிலர் பிரஷ்டர் பெயரென்றும் பல வழி சொல்லுகிறார்கள்.

பக்கம் 202.

“இச் சொல் மகமதியர் விசேஷமாய் நெடுங்காலமாய் வியவ கரிப்பதாய் ஆரட்டி பாஷை (அதாவது அரபிபாஷை) அதில் ஹிந்து என்று (அஞ்ஞானி என்னும் பொருளில்) இருக்கின்றது. அவர்கள் இந்த இந்தியா தேசத்தின் ஆக்ஷியைக் கைக்கொண்ட பொழுது தமமவர் ஞானிகளாகவும் மற்றவர் அஞ்ஞானிகளாகவும் எண்ணி இப்பெயரை இட்டார் என்பது.”

4.

தினமணி 10-3-58

“ஹிந்து” என்ற வார்த்தையே இந்தியச் சொல் அல்ல என்று ராஜாஜி இங்கு தமிழர் அளித்த வரவேற்பில் பேசுகையில் கூறினர். பூர்வீக பாரசீகர் இந்தியாவுக்கு வந்த போது இந்தியாவின் பூர்வீககுடிகள் பேசிய மொழிக்கு ‘ஹிந்தி’ என்று பெயரிட்டனர் என்று அவர் விளக்கினார்.”

5.

R. K. முகர்ஜி

என்பவர் சென்னைக் கோகலே ஹாலில் 27-9-41ல் நடந்த கூட்டமொன்றில் பிரசங்கித்தது.

“India and Hinduism are Organically related like body and soul. The name HINDUISM was given to them by Persons”

6.

பங்கஜவல்லியின் கதை

“ஹிஸ்து பிறந்த 1191-வது வருஷத்திலே சகாபுடன் கோரி என்னப்பட்ட மகமதிய அரசன் டில்லி இராஜ்யத்தை ஜயித்து மகமதிய அரசை நிலைபெறச் செய்தபேர்து. இந்நாட்டவர்களாகிய ஆரியரை இந்துக்களென்று அழைக்கத் தொடங்கினர்... இதனை இத்தேச புராதன சரித்திரமாகிய ‘பாரத பாகி’ என்னப்பட்ட நூலிற் காணலாம்.”

7. HINDU 23-11-1947.

(Origin of the word Hindu)

“Gandhiji then referred to a question that was sent by a member of the audience, What is a Hindu? what is the origin of word? He said that these were pertinent questions and topical and added he was on historion and he laid claim tono learning, But he had read in some authentic book on Hinduism that the word Hindu did not occur in the Vedas but when Alexander the great inveded india the Inhabitanrs of the country to the east of Sindhu. which is known to English speaking Indians as Indus. Were discribed as Hindus The etter S had become ‘h’ in Greek. The religion of these inhabitants become Hinduism ”.....என வந்துள்ளது

8. பிரம்ம வித்யா பத்திரிகை

(புத்தகம் 4 இலக்கம் 14, பக்கம் 201. 202)

“பார்ஸி பாஷையில் ஹ என்னும் எழுத்து ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் ஸ என்னுமெழுத்தாய் முடிகின்றது. ஆயின் ஸிந்து நதிக்கரையைச் சேர்ந்தவர்களை ஸிந்துக்களென..... சொல்லவேண்டியிருக்க அவர் பாஷையினியல்பு மாருது ஸ என்னுமெழுத்தை ஹ எனமாற்றி ஹிந்து என்கிறார்கள்” என்றது. அவர் என்றதுயவனரை (கிரேக்கர்).
குறிப்பு: இதுவும் காந்தி சொன்னதும் ஓரளவு ஒத்திருக்கின்றன.

9. ரத்ன மாலிகா

(விச்சூர் முத்துக்குமரசாமி முதலியார் B. A.)

“பழங்காலத்தில் பாரசீக வியாபாரிகள் கைபர்தணவாய் வழியாகப் பாரத தேசத்தோடு வியாபார சம்பந்தமாகப் பேரக்கு வரத்துச் செய்துவந்தனர். அவர் கொண்டு வந்த சரக்குகளைப் பாரதத்தின் வடமேற் கெல்லையிலுள்ள மலைவாசிகள் அடிக்கடி கொள்ளையிடுவதுண்டு. அதனால் அப்பாரசீகர் அவரை ஹிந்துக்களென்றழைத்தனர். ஹிந்து என்பது பாரசீக பதம் அரபு அதற்கு மூலமாகலாம் கொள்ளைக்காரன். அடிமை, கறுப்பன் என்பன அதற்கிருத்தம்.”

10.

பங்கஜவல்லி கதை

“நம்மவர்கள் இந்நாட்டிற் குடியேறிய முகமதியர்களை அசுத்தர் என்னும் பொருள் தாத்தக்க ‘மூலக்’ என்னும் பெயரால் அமைத்தமையால், அவர்கள் இவர்களை விசுவாச மில்லாதவர்கள் என்னும் பொருளைத் தரத்தக்க இந்துக்கள் என்னும் பெயரால் அழைத்தார்கள். மூலக் என்னப்பட்ட பெயர் முகமதியர்களுக்கு நெடுநாள் வரையில் வழங்கப் பட்டிருந்தது.”

11.

பிரம வித்யா

(புத்தகம் 9, இலக்கம் 18, பக்கம் 272.)

“இந்து என்ற நாமம் பாரதீக பாஷையில் கரியன். பொய்யன். அடிமை யென்று பொருளாம்”

12.

தமிழ்நாடு 5-1-56

“சென்னை ராஜ்யத்தின் கவர்னராயிருந்து வந்த வடவ ராகிய ஸ்ரீ பிரகாசாவும்”

“இந்து என்று கூறும் சொல் தவருனது என்றும் சனாதன தர்மம் என்றுதான் கூறவேண்டும் என்று பேசியிருக் கிறார்.

13.

பிரம்மவித்யா

“இதுவரையி லொருவரும் காணாது வர்த்தங்களைக் காட்டுகிறதூமாகிய இந்து சப்தார்த்த விசார மென்றோர் புத்தகம் (பி. வி. 5 20. 333) என்பதால் இந்து என்பது இந் நாட்டுப் பூர்வீக சமஸ்கிருத விற்பன்னர் யாருமே ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளாத சூதகச் சொல் அல்லது அயல் நாட்டுச் சொல் என்பது விளங்கும். ஆதலின் அவ்வர்த்த விசாரப் புத்தகம் அவ் விற்பன்ன பரம்பரையின் அருவருப்புக்கு இலக் காயின தென்றலே திண்ணம்.

14.

CHAMBERS DICTIONARY

“A native of Hindustan now more propoerly applied to notive Indian believeers in Brahmanism as opposed to Mohammedans

15.

THE POCKET OXFORD DICTIONARY

Hindu-one esp, Aryan of N. India, who professes HINDUISM.

Hinduism-Poly theistic religion of Hh (Skr. sindhu River, esp, the Indus)

1863
031
KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR 630 307
Mr. H. V. PATASKAR
Governor of Madhya Pradesh
(Indian Express Dated 11-1-60)

Sanchi Jan 9.

Mr. H. V. Pataskar Governor of Madhya Pradesh Said here today that 'Hinduism' was not a religion but a culture or a synthesis of all faiths which originated in india.....He said that the word 'HINDOO' itself came into existence in about the 12th centure A. D. more than a thousand years after the period of Buddha. There was never and there had never been a religian known as HINDUISM in the sense of its being a single from of faith or worship. Hinduism as it came to be understood later and was understood later and was understood commonly even now included all forms of worship and faiths in india except the two faiths of islam and christianity which originsted outside India.

குறிப்பு: 'இந்து' என்ற சொல்லுக்குத் தனக்கென ஒரு பொருள் கிடையாது. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் மனதில் தோன்றியபடி பொருள் கொள்கிறார்கள் என்பதும் மேற்காட்டிய மேற்கோள்களினால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1984 நவம்பர் மறுபதிப்பு

1987 அக்டோபர் மறுபதிப்பு

1992 சனவரி மறுபதிப்பு

ந ன் றி

“தமிழக இந் து சமயங்களின்
சுருக்க வரலாறு” எனும் இந்நூலை
அச்சிட்டுக்கொள்வதற்கு-தமிழ் காசு
நினைவு நூலகத்துக்கு உரிமையை
அன்பும் - பண்பும் கொண்டு வழங்கிய
நூலக வித்தகர் சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழக அமைச்சர் சீர்மிகு
இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கட்கு
எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

அச்சிட்டோர் :

அலமு பிரிண்டர்ஸ்

மஹால் 7 வது தெரு

மதுரை-625001.

உ பாதங்கள் தீர்க்கும் பராபரன்

வேத நாயகனே போற்றி
 வீண்ணவர் தலைவா போற்றி
 மாதொரு பாகாபோற்றி !
 மறு சமயங்கண் மாளப்
 பேதகஞ்செய்வாய் போற்றி
 பிஞ்ஞகா போற்றி ! -யான்செய்
 பாதக மனைத்துந் தீர்க்கும்
 பராபரா போற்றி ! போற்றி !

வான்முகில் வழாது பெய்க !
 மலிவளஞ்சுரக்க ; மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க !
 குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க !
 நான் மறை அறங்கள் ஒங்க !
 நற்றவம் வேள்வி மல்க !
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி
 விளங்குக உலகெல்லாம் !

**இந்து மதம் ' பற்றி ஸ்ரீ காமகோடி
 பீடாதிபதியவர்கள் !**

“ இப்போது ‘ ஹிந்து மதம் ’ என்று ஒன்றைச் சொல்
 கிறோமே இதற்கு இந்தப் பெயர் கிடையாது. ஹிந்து என்றால்
 அன்பு என்று அர்த்தம். ஹிம்சையை தூஷிப்பவன் ஹிந்து
 என்று சிலர் சொல்வதேயாகும். நம்முடைய பழைய சாஸ்திரம்
 யாதிலும் “ ஹிந்து மதம் ” என்கிற வார்த்தை கிடையாது
 ஹிந்துக்கள் என்பது கிடையாது. ” ஹிந்துக்கள் என்பது
 அந்நிய நாட்டினர் நமக்கு வைத்த பெயர்தான். மேல்நாட்டுக்
 காரர்கள் ஸிந்து நதியைக் கடந்தே நம் பராத நாட்டுக்கு வர
 வேண்டியிருந்ததல்லவா? ஆனபடியால் ஸிந்துவை இந்து
 என்றும், அதை அடுத்த நாட்டை இந்தியாவென்றும், அதன்
 மதத்தை இந்து மதம் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.”

—தெய்வத்தின் குரல் பக்கம் 125 (ஐந்தாம் பதிப்பு)